

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

MÁSODIK SZEKCIÓ

SZEBELLÉDI kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(38329/04. sz. kérelem)

ÍTELET

STRASBOURG

2007. június 21.

*Ezen határozat az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdésében foglalt
köörülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.*

A Szebellédi kontra Magyarország ügyben,

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

F. TULKENS, *Elnök*,
A.B. BAKA,
I. CABRAL BARRETO,
M. UGREKHELIDZE,
A. MULARONI,
D. JOČIENĚ,
D. POPOVIĆ, *bírák*
és S. DOLLÉ *Hivatalvezető*

2007. május 31-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy Magyarország ellen benyújtott kérelem (38329/04 sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény (az "Egyezmény") 34. Cikke alapján egy magyar állampolgár, Szebellédi Ferenc (a "kérelmező") 2004. augusztus 2-án terjesztett a Bíróság elé.

2. A Magyar Kormányt (a "Kormány") képviselője, dr. Höltszl Lipót képviselte az Igazságügyi és Rendészeti Minisztériumból.

3. 2006. február 6-án a Bíróság úgy határozott, hogy közli a panaszt a Kormánnyal. Az Egyezmény 29. Cikkének 3. bekezdése alapján úgy döntött, hogy a kérelem érdemét és elfogadhatóságát együttesen vizsgálja.

A TÉNYEK

4. A kérelmező 1957-ben született és Badacsonyan él.

5. 1993-ban egy bankkölcsönrel összefüggésben jogvita alakult ki a kölcsönt folyósító takarékbank és a kérelmező között, s 1995-ben végrehajtási eljárás indult a kérelmező ellen.

6. 1999. január 21-én a kérelmező végrehajtás megszüntetése, illetve korlátozása iránti keresetet terjesztett a Tapolcai Városi Bíróság elé. 2000. március 8-án a bíróság felfüggesztette a kérelmezővel szembeni végrehajtási

eljárást. 2000. november 14-én a Veszprém Megyei Bíróság elutasította a kérelmező elfogultsági kifogását.

7. 2001. április 17-én és szeptember 18-án, továbbá 2002. március 14-én, május 9-én, július 11-én, október 3-án és november 28-án tárgyalásokra került sor.

8. 2003. február 13-i ítéletében a bíróság a végrehajtás megszüntetését rendelte el, s ezt meghaladóan a keresetet elutasította. 2003. június 16-án a kérelmező fellebbezést nyújtott be az elutasított kereseti kérelmek tekintetében.

9. 2004. január 28-án a Somogy Megyei Bíróság hatályon kívül helyezte az elsőfokú ítélet megfellebbezett rendelkezéseit.

10. 2004. április 13-án a Veszprémi Városi Bíróságot jelölték ki az ügy tárgyalására. 2004. május 17-én a kérelmező módosított kereseti kérelmet nyújtott be. 2004. június 3-án a városi bíróság tárgyalást tartott, és hatáskörének hiánya miatt az eljárást a Veszprém Megyei Bírósághoz tette át. 2004. szeptember 10-én kelt végzésében a Veszprém Megyei Bíróság az elsőfokú bíróság végzését megváltoztatta, és megállapította a városi bíróság hatáskörét.

11. 2004. november 11-én és december 16-án, továbbá 2005. január 20-án, február 15-én valamint március 8-án tárgyalásokra került sor.

12. 2005. március 24-én a városi bíróság részben helyt adott a kérelmező keresetének.

13. 2005. augusztus 31-én a Somogy Megyei Bíróság hatályon kívül helyezte a határozatot.

14. A megismételt eljárásban a városi bíróság 2005. december 1-jén tárgyalást tartott. 2005. december 9-én a bíróság szakértőt rendelt ki, aki 2006. február 17-én nyújtotta be szakvéleményét a bíróságnak. A Bíróság rendelkezésére álló ügyirat alapján úgy tűnik, hogy az eljárás jelenleg is folyamatban van.

A JOG

I. AZ EGYEZMÉNY 6. CIKKE 1. BEKEZDÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

15. A kérelmező panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdésében lefektetett “ésszerű idő” követelményével. A 6. Cikk 1. bekezdésének releváns része kimondja:

“Mindenkinek joga van arra, hogy ... bíróság ... ésszerű időn belül ... hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában ...”

16. A Kormány vitatta a panaszt.

17. A figyelembe veendő időszak 1999. január 21-én kezdődött. Az ügyirat alapján rendelkezésre álló információ szerint a jelen ítélet elfogadásának időpontjában az eljárás még folyamatban volt. Ilyen módon két bírósági szinten csaknem nyolc éve és öt hónapja tart.

A. Elfogadhatóság

18. A Bíróság megjegyzi, hogy a panasz nem nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. Cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben. Továbbá megjegyzi, hogy semmilyen más alapon sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

B. Érdem

19. A Bíróság megismétli, hogy az eljárás hosszának ésszerű voltát az eset egyedi körülményeinek fényében és az alábbi kritériumokra figyelemmel kell megítélni: az ügy bonyolultsága, a kérelmező és a releváns hatóságok magatartása, valamint a per tétje a kérelmező számára (ld. többek között *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, 43. §, ECHR 2000-VII).

20. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. Cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. fent idézett *Frydlender*).

21. Az előterjesztett anyagokat megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen ügyben eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogra tekintettel a Bíróság megállapítja, hogy a jelen ügyben az eljárás túlzottan hosszú volt, s nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének.

Ezért az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették.

II. AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

22. Az Egyezmény 41. Cikke kimondja:

“Ha a Bíróság az Egyezmény vagy az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvek megsértését állapítja meg és az érdekelt Magas Szerződő Fél belső joga csak részleges jóvátételt tesz lehetővé, a Bíróság – szükség esetén – igazságos elégtételt ítél meg a sértett félnek.”

A. Károk

23. A kérelmező vagyoni kárként összesen 6,2 millió forintot¹ és annak kamatait, nem vagyoni kárként pedig 2,5 millió forintot² követelt.

24. A Kormány vitatta az igényt.

25. A Bíróság nem lát okozati összefüggést a megállapított jogsértés és az állított vagyoni kár között; ezért ezt az igényt elutasítja. Azt azonban elfogadja, hogy a kérelmező bizonyos mértékű nem vagyoni kárt szenvedett. Méltányossági alapon ítélve a Bíróság 5600 eurót ítél meg számára ilyen címen.

B. Költségek és kiadások

26. A kérelmező további 370 643 forintot³ követelt a hazai bíróságok és a Bíróság előtti eljárás során felmerült költségek és kiadások megtérítésére.

27. A Kormány vitatta az igényt.

28. A Bíróság esetjoga szerint a kérelmező csak akkor jogosult költségei és kiadásai megtérítésére, hogyha bizonyítja, hogy a költségek ténylegesen és szükségszerűen felmerültek, s összegüket tekintve ésszerűek. A jelen ügyben a birtokában lévő információkra és a fenti kritériumokra figyelemmel a Bíróság ilyen címen 400 euró megítélését tartja ésszerűnek.

C. Késedelmi kamat

29. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális hitelkamatán kell alapulnia, s ahhoz további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Elfogadhatóvá *nyilvánítja* a kérelmet;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:

¹ 25200 euró

² 10200 euró

³ 1500 euró

(a) hogy az alperes államnak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, a kérelmező számára nem vagyoni kár tekintetében 5600 eurót (ötezer hatszáz euró), költségek és kiadások tekintetében 400 eurót (négy száz euró), továbbá az ezen összegeket terhelő adók összegét kell kifizetnie az alperes állam nemzeti valutájában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával;

(b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után;

4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényeit *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2007. június 21-én, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. § 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

F. TULKENS
Elnök

S. DOLLÉ
Hivatalvezető